

Jørgen, Suni og Ivan settir uppá pláss, uttan at vita tað:

Tað verður ongin undirsjóvartunnil tey fyrstu árin

Hetta var genialt av løgmanni. Tað hevur eydnast honum og samgonguni at forða fyrri, at undirsjóvartunnilin kemur tey fyrstu, nógvu árin.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Eg eri púra sannførdur um, at tað verður ongin undirsjóvartunnil gjørdur tey fyrstu, nógvu árin.

Jóannes Eidesgaard, formaður Javnaðarflokksins sigur, at við semjuni, sum er gjørd í samgonguni um at seta 20 milliónir í grunn til fast samband um Vestmannasund, hevur tað eydnast løgmanni at forða fyrri, at undirsjóvartunnilin kemur tey fyrstu, nógvu árin.

Óg samstundis eydnast tað honum at seta Jørgen Niclasen, Suna Jacobsen og Ivan Johannesen so dyggiliga uppá pláss.

– Men tað heilt geniala við semjuni er, at teir vita bara ikki av, at teir eru settir uppá pláss, sigur Jóannes Eidesgaard.

Tað kemur - einaferð

Sjálvur ívast hann ikki í, at undirsjóvartunnil eigur at verða gjørdur um Vestmannasund - einaferð.

Men spurningurin er, um hetta er rætta tíðin.

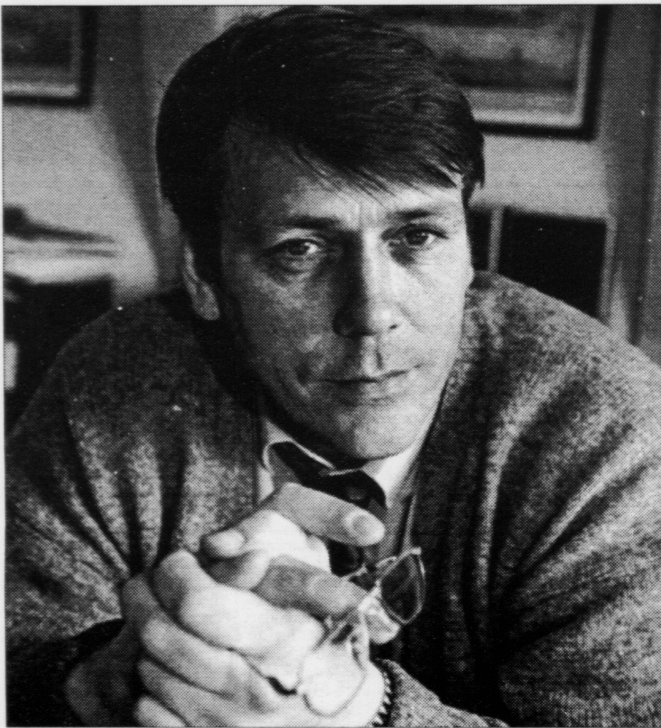
– Tað er ein sannroynd, at hesi seinastu seks árin eru alt ov litlar fløgur gjørdar í at útbyggja og halda samfelagið „viðlíka“.

Jóannes Eidesgaard sigur, at tað er ikki bara á samfærðslukinnum, hóast tey allar flestu strandfaraskipini eru uppslitin nú.

– Men tað er eisini harðliga tiltrøngt at gera fløgur í heilsuverkið t.d. er Landsjúkrahúsið eisini uppslit, og tað hevði einki verið í vegin fyrri at brúkt 100 milliónir á Landsjúkrahúsinum beinanvegin - og tær høvdu allar fallið á eitt turt stað.

Jóannes Eidesgaard heldur tí, at tað er sera trupult at geva fólk í tann boðskap, at ein fløga í fast samband um Vestmannasund er tann mest átrókanli, og tann alt avgerandi, beint nú.

Hann heldur, at fløgan í fast samband um Vestmannasund má setast upp ímóti

øðrum, neyðugum fløgum, m.a. í Landsjúkrahúsið.

– Men hon eigur eisini at verða sett uppá pláss, men tær verða ikki samskipaðar.

T.d. heldur formaður Javnaðarflokksins, at tað er ikki lætt hjá einum suður-oyingni at svølgja, at undirsjóvartunnil er tað einasta sálíggerandi beint nú, samstundis sum ferðasambandið til Suðuroyar er so vánaligt, at verður tú ein minutt ov seinur til Smyril, skalt tú í flestu førum bíða eitt heilt samdøgur, áðrenn tú fært kansin aftur.

Ella, hvat halda sandoyingar?

Jóannes Eidesgaard heldur, at tað er púra náttúrligt, at vágafólk krevja tað besta sambandið.

– Men tað er uppgávan hjá politiska valdinum at raðfesta ynskilistarnar.

Óg nettupp eina slíka, miðvisari fløguætlan, sagnar Jóannes Eidesgaard.

– Eg haldi, at í hesum sambandi hevur hendan samgongan slept einum møguleika, sum var fyrr, at allir landsstýrisflokkar settu seg saman og samdust um at raðfesta tær fløgur, sum

skuldu gerast.

– Nú ger hvør landsstýrismaður sína egna raðfesting, men tær verða ikki samskipaðar.

Semjan er trygd fyrri at onki hendir

Jóannes Eidesgaard harmast um, at Vágatunnilin nú er tikin fram úr leysum lofti og verður førður fram sum tann mest átrókanli fløgan av øllum at gera beint nú.

– Vágatunnilin er gjørdur til eitt mál, sum teir triggir vágatunnilmenninir, Ivan Johannesen, Suni Jacobsen og Jørgen Niclasen nú hava drigið fram fyrri at markera seg í valstríðnum nú í vár og summari.

– Hinvegin eru tað eisini nógvi í samgonguni, sum eru so mikið at sær komin, at tey vita, at fyrri samfærðslubúskapin er hetta ikki rætta løtan at gera Vágatunnilin.

– Tvs, at tveir týðandi bólkir í samgonguni eru settir upp ímóti hvørjum øðrum.

– Men við eini genialari semju eydnast tað løgmanni at gera báðar partar nøgdar, bæði teir, sum vilja hava tunnlin nú, og teir, sum ikki vilja hava tunnlin

fyrbils.

– Eftir semjuni hava teir triggir vágatunnilmenninir fingið eina tátu, sum teir kunnu verja seg við fyrri veljarum í Vágum, hóast eg ivist í, um vágafólk bíta á agnið.

– Men samstundis hevur hin parturin í samgonguni fingið trygd fyrri, at púra onki hendir, og at farið verður ikki undir undirsjóvartunnil enn á sinnið.

– Semjan ber nevniliga í sær, at 20 milliónir eru settar í ein grunn til undirsjóvartunnil.

– Men grunnurin skal hava eina lóg at virka eftir, áðrenn tað ber til at brúka eina einastu krónu úr grunninum.

– Tann lógin er ikki komin enn. Óg verður hon lögð fram, er ongin trygd fyrri, at hon verður samtykt.

Jóannes Eidesgaard sigur, at við hesari ferðini, sum pengar verða settir av til arbeiðið, fara nógvi Harrans ár at ganga, áðrenn Vágatunnilin er veruleiki.

– So nyttar onki at Vágatunnilmenninir siga, at tað fer at taka trý ár.

– Tað sum er hent, er, at ein politiskur trupulleiki er

langtíðar-parkeraður.

– Tapararnir verða tey vágafólk, sum hava droymt um fast samband nú.

Jóannes Eidesgaard sigur, at vildi samgongan hava arbeiðið í gongd, vóru pengarnir settir av á figgarlógini fyrri komandi ár.

– Tí so kundi verið farið undir arbeiðið. Allar aðrar loysnir eru burturforkláringsar.

Tí sum er, hava tey afturhaldssinnaði í samgonguni fingið ein eyka møguleika at forða fyrri, at farið verður undir arbeiðið.

Fyrsti møguleikin er at syrgja fyrri, at so lítið sum møgulegt verður sett av í grunnin. Hin møguleikin er at forða fyrri at grunnurin fær eina lóg at virka eftir.

– Síðani Edmund tók við samfærðslumálum er eisini tann broyting í figgarlógini, at pengar eru settir av til ábøtur á ferjuleguna á Oyraragjógv. Tað er væl ein ásanann av, at fast samband

– Hetta var heilt genialt av løgmanni. Hann gav Suna, Ivan og Jørgen eina tátu, teir kunnu verja seg við fyrri vágafólki. Men samstundis tryggjaði hann hinum partinum í samgonguni, at púra onki fer at henda. Tí við hesum hevur løgmaður effektivt parkerað málið um undirsjóvartunnil langt fram í tíðina. Eg eri púra visir í, at semjan í samgonguni um undirsjóvartunnil hevur við sær, at einki fer at henda í málinum í nógvi ár, sigur Jóannes Eidesgaard

um Vestmannasund kemur ikki enn á sinnið, heldur Jóannes Eidesgaard.

Mistu tamarhaldið

Annars heldur hann, at tað er hugstoytt, at samgongan aftur er farið at gera grunnar aftur, eftir eitt miðvíst arbeiði í fleiri ár at taka allar grunnar av.

– Grunnar hava verið illa dæmdir. Tí avleiðingin av teimum hava verið, at vit hava fingið eitt virksemd við siðurnar av landskassanum, sum vit politiskt ikki høvdu fult tamarhald á.

– Tí tá vit høvdu grunnarnar, vóru tað ikki samfærðslubúskaparligar órsøkir til at fara undir fløgur. Tað veldist alt um, hvussu nógvi pengar vóru í onkrum grunni her, ella har, hvørji arbeiði vóru sett í gongd.

– Tað vil siga, at tað eru pengarnir, sum stýra fløgu-raðfestingini.

– Tað, vit tvørturímóti hava roynt við at avtaka grunnarnar, er, at alt alment virksemd í landinum skal siggjast á figgarlógini. Tí eru sjálvt stovnar á figgarlógini, sum ikki fáa pengar á figgarlógini. Tað hava vit gjørt fyrri at fáa fullt tam-

arhald á almenna virkseminum.

Jóannes Eidesgaard minnr á, at tað var Jógvan Sundstein, sum í síni tíð í landsstýrinum setti rættiliga ferð av avtøkuna av grunnum.

Tí undrar tað hann, at partamenninir hjá Sundstein í Tinganesi nú aftur eru farnir at endurtaka mistøkin við grunnum.

Ikki búgvíð enn

Annars heldur Jóannes Eidesgaard ikki, at málið um fat samband um Vestmannasund er búgvíð til politiska støðutakan enn.

– Vit hava onki fingið at vita um tað tekniska í málinum. Óg vit hava onki fingið at vita um aðrar møguleikar. Kanska vóru bæði byrging og brúgv umrødd fyrri 10 árum síðani, men alt tað vita øll vit, sum eru yngri enn so í politikki, púra onki um.

Jóannes Eidesgaard sigur, at hann er sjálvur fyrri fóstur sambandi, táð tíðin er búgvíð.

Men tað er hon ikki lottuni. Tí heitir hann á vágafólk um at sláa kalt vatn í blóðið.

– Enn ridlar búskapurin so illa, at tað krevur størsta varsemi. Tað hevur gingið gott, tí fiskiskapurin hevur verið óvanliga góður. Men bara tað, at hann kemur niður aftur á vanligt støði, fer tað at merkjast. Tí skal so ómatiliga lítið til, áðrenn tað aftur verður galið. Óg tí undrar tað meg, at Anfinn Kallsberg, sum mælti til varligan iløgupolitikk, nú fullkomiliga hevur slept endanum.

– Hetta, sum nú hendir, er ein stór háðan ímóti øllum teimum feroyingum sum fóru ígjøgum so nógvi í kreppuárunum, og enn gera tað av teimum tiltøkum, vit noyðdust at seta í verk.

Long biðitíð

Jóannes Eidesgaard sigur, at sum hann hevur skilt trupulleikan, er tað ikki siglingin, men biðitíðin, sum er tann størri trupulleikin.

– Hvussu stórir trupulleikar í tað er, veit ongin betri enn vit, sum ferðast javnan til Suðuroyar.

– Tosar tú við sjómenn, sum koma uttan úr heimi, siga teir allar, at tað er onki at koma úr Singapur ella New York til Havnar. Takið er at koma úr Havn til Suðuroyar.

– Men er biðitíðin um Vestmannasund ein trupulleiki, hví so ikki ásanann, at onki fast samband kemur tey fyrstu 10 árin, og royna at styttja biðitíðina eitt sindur. Hví ikki kanna møguleikan fyrri at seta tær góðar ferjur, sum Sam, í sigling, so tað ongan tíð bleiv meiri enn 20 minuttir ímillum hvørja fráferð.

– Óg hví ikki kanna eftir, um tað ikki kann bera til at bileggja sær ferðatælan frammaundan, sum mann kann í øðrum londum.

– Tá er tað ikki víst, at trupulleikin hevði verið so stórir, heldur Jóannes Eidesgaard.